DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO

Kraków, dnia 6 grudnia 1986 r. Nr 15

Treść:

Poz. Str.

113

UCHWAŁA Nr 17

Rady Narodowej Miasta i Gminy w Dobczycach

z dnia 28 grudnia 1984 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny.

Na podstawieart. 4 ust. 2 i 3 Ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269) — Rada Narodowa Miasta i Gminy w Dobczycach uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatku. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła o bowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz od osób:

1. prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
   b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 praacowników — 3-krotna stawka.
2. prowadzących inne zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu powyżej 2 pracowników — 3-krotna stawka.
3. prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami lub dorożkami konnymi:
   a) bez zatrudnienia pracownika — 1-krotna stawka
   b) w pozostałych przypadkach — 2-krotna stawka.
4. prowadzących działalność nie wymienioną wyżej:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.

2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną w ust. 1, bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki

świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz, od osób:

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze, świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
   b) przy zatrudniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
2) prowadzących zakłady rzemieślnicze, wykorzystujące do produkcji miejscowe surowce, z których produkcja przeznaczona jest na zaopatrzenie potrzeb ludności miasta i gminy — 1-krotna stawka.
3) prowadzących pozostałe zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
4) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży:
   a) owoców i warzyw oraz artykułów ogólno-spożywczych na wsi:
   — 1-krotna stawka, zaś w mieście — 2-krotna stawka,
   b) pozostałych towarów na wsi — 2-krotna stawka, zaś w mieście — 3-krotna stawka.
5) prowadzących działalność gastronomiczną:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika na wsi — 2-krotna stawka, zaś w mieście — 3-krotna stawka.
6) prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną wyżej:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika na wsi — 2-krotna stawka, zaś w mieście — 3-krotna stawka.

3. Za pracownika, o którym mowa w ust. 1 i 2, uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatkach obrotowym i dochodowym.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

1) — 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) — 40 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
3) — 30 zł za 1 m^2 powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
4) — 0,15 za 1 m^2 powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej, z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
5) — 0,30 za 1 m^2 powierzchni gruntu działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych, jak i niezabudowanych.

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od jednostek gospodarki uspołecznionej, które na obszarze miasta lub gminy są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową:

1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 30 zł za 1 m^2 powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
3) 0,15 za 1 m^2 powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej.

§ 3.

Obniża się o 50% na wniosek zainteresowanego po pozytywnym zaopiniowaniu przez właściwą komisję Rady Narodowej stawki określone:

1) w § 1 dla osób fizycznych w wieku powyżej lat 60, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych,
2) w § 2 dla osób fizycznych będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu, będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym. Ulga nie przysługuje od domów letniskowych.

§ 4.

Zwalnia się od świadczeń na fundusz gminny osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej w przypadkach losowych na wniosek zainteresowanego.

§ 5.

Decyzje w sprawach ujętych w §§ 2 i 3 podejmuje Naczelnik Miasta i Gminy.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady:
E. Ścibor

114

UCHWAŁA Nr 35

Rady Narodowej Miasta i Gminy w Dobczycach

z dnia 30 grudnia 1985 r.

w sprawie obniżki stawek podatku od nieruchomości od budynków lub ich części zajętych na zakłady rzemieślnicze, handlowe i gastronomiczne oraz zajmowanych sezonowo na działalność wytwórczą, handlową lub usługową.

Na podstawie art. 6 ust. 2, pkt 1 i 2 oraz ust. 6 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50) — Rada Narodowa Miasta i Gminy w Dobczycach uchwala, co następuje:

§ 1.

Obniża się stawki podatku od nieruchomości ustalone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz poboru świadczeń pieniężnych dotyczących nieruchomości w formie łącznego zobowiązania pieniężnego (Dz.U. Nr 44, poz. 215)

1) o 20% od budynków lub ich części zajętych na następujące zakłady rzemieślnicze wymagające większej powierzchni użytkowej, jeżeli powierzchnia zajęta na tę zakłady budynków lub ich części przekracza 30 m²:
   a) ślusarstwo,
   b) stolarstwo,
   c) cukiernictwo,
   d) wytwarzanie napojów chłodzących,
   e) rzemiosła w zakresie materiałów budowlanych — wszystkie,
   f) maglowanie,
   g) odświeżanie i renowacja wyrobów skórzanych i futrzarskich.
2) o 50% od budynków lub ich części zajmowanych na:
   a) prowadzenie skupu surowców wtórnych i odpadowych,
   b) wykonywania następujących rzemiosł usługowych, których brak odczuwa się na terenie miasta i gminy:
      — kowalstwo,
      — mechanika maszyn rolniczych,
      — kołodziejstwo,
      — piekarstwo,
      — szklarstwo,
      — naprawa sprzętu gospodarstwa domowego,
      — zegarmistrzostwo,
      — wulkanizatorstwo,
      — kamieniarstwo,
      — powroźnictwo,
      — szewstwo naprawkowe,
      — rymarstwo,
      — zduństwo,
      — tokarstwo w drewnie,
   c) wykonywanie rzemiosł artystycznych przez rzemieślników mających tytuł mistrza rzemiosła artystycznego,
   d) prowadzenia barów mlecznych.

§ 2.

Ustala się, że okresem sezonu za który pobiera się podatek od nieruchomości od budynków zajmowanych sezonowo na:
1) sprzedaż warzyw i owoców na straganach lub kioskach,
2) kamieniarstwo,
3) zakłady gastronomiczne działające na rzecz obsługi ruchu turystycznego —

jest okres od dnia 1 kwietnia do 31 października każdego roku kalendarzowego.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Rady:

E. Ścibor

115

ZARZĄDZENIE Nr 58

Prezydenta Miasta Krakowa

z dnia 28 listopada 1986 r.

w sprawie odszczurzania nieruchomości w 1986 r.

Na podstawie § 7 ust. 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 12 lipca 1951 r. w sprawie utrzymania porządku i czystości w nieruchomościach (Dz.U. Nr 40, poz. 306 i z 1960 r. Nr 14, poz. 81) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządcy nieruchomości, a mianowicie w stosunku do nieruchomości stanowiących własność osób fizycznych lub prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej — właściciele nieruchomości lub osoby prawa ich reprezentujące, w stosunku do nieruchomości państwowych przekazanych w użytkowanie lub w użytkowanie wieczyste — użytkownicy, w stosunku do innych nieruchomości stanowiących własność jednostek gospodarki uspołecznionej — kierownicy jednostek sprawujących zarząd tych nieruchomości, a w stosunku do nieruchomości stanowiących teren budowy — w odpowiednim zakresie kierownicy budów — zobowiązani są do przeprowadzania w okresie od lnia 8 grudnia 1986 r. do dnia 20 grudnia 1986 r. na terenie dzielnicy Kraków — Śródmieście odszczurzania wszystkich nieruchomości oraz zakładów przemysłowych, handlowych, sklepów, magazynów itp.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Miasta:

T. Salwa

116

OBWIESZCZENIE

Dyrektora Wydziału Ochrony Środowiska, Gospodarki Wodnej i Geologii Urzędu Miasta Krakowa

z dnia 24 listopada 1986 r.

o skreśleniu z rejestru obszarów górniczych „Nawojowa Góra".

Na podstawie § 24 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 maja 1979 r. w sprawie obszarów górniczych (Dz.U. Nr 11, poz. 75) podaje się do wiadomości, że utworzony decyzją Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 24 marca 1962 r. (znak: GG-III--9/403/62) obszar górniczy „Nawojowa Góra" dla kopaliny wapienia został skreślony z rejestru obszarów górniczych.

Dyrektor Wydziału Ochrony Środowiska, Gospodarki Wodnej i Geologii:

w/z J. Wertz

Z-ca Dyrektora

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Miasta Krakowa, Pl. Wiosny Ludów 3/4

Prenumerata roczna wynosi 330 zł

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty, ogłoszeń oraz zakupu poszczególnych egzemplarzy uiszczać należy w Narodowym Banku Polskim VII Oddział Miejski, Kraków, konto nr 350-5698-224 cz. 26, dz. 91, rozdz. 9142 § 64 na rachunek Wydziału Budżetowo-Gospodarczego

ODBIORCA

Opłata pocztowa uiszczona gotówką

cena zł 9.—

DUJ Zam. 615/86 Nakład 900